ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1 Σεπτεμβρίου 1922 Σομ. τοῦ Σιγλ. Μήν. τοῦ δ. Σελήνης τελ. τέτ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΟΠΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Έτος ΣΤ'. Άριθ. 1780 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Γραφεῖα Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

ΥΠΟ ΔΙΑΛΥΣΙΝ

Ὁ Κεμὰλ κρούει τὰς πύλας τῆς Θράκης.

Ἡ εἴδησις δὲν ἐπεβεβαιώθη ἀκόμη ἐπισήμως, ἀλλὰ καὶδὲν διεψεύσθη. Καὶ τὰ δύο ἄλλως τε αὐτὰ εἶναι περιττά.

Τὸ γεγονὸς εἶνε αὐτονόητον. Μᾶς τὸ εἶχε εἰπῆ προηγουμένως, τὸ διελάλησεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅταν ἀκόμη ἐθεωρεῖτο ἡττημένος, ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς μὲ τὸ φρόνημα ἀκμαῖον ἐφοβέριζε τὴν Ἄγκυραν, εἰς δὲ τὸν κόσμον ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι ἦτο ὁ δυνατὸς ἢ ἐκ μέρους του συντριβὴ καὶ ἐκμηδένισις τοῦ Κεμάλ. Μᾶς τὸ εἶπε τὸ Ἐθνικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον προσδιορίζει τὸ ἔσχατον τῶν Τουρκικῶν διεκδικήσεων. Ἐκκένωσιν Μικρασίας καὶ Θράκης, ἀπεφάσισεν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ἀγκύρας.

Ἑπομένως καὶ ἂν δὲν ἐζήτησεν ὁ Κεμὰλ νὰ περάσῃ ἐλεύθερα ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια, θὰ ζητήσῃ αὔριον μεθαύριον, αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀνυπερθέτως. Ἀλλ' εἰζήτησε. Καθ' ἡμᾶς δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ἐπὶ τῆς βασιμότητος τῆς εἰδήσεως. Καὶ τώρα, μὲ βάσιν τὴν τοιαύτην πρόθεσιν τοῦ Κεμὰλ ἂς ἐξετάσωμεν τὰς ἀπόψεις τοῦ ζητήματος. Τί θὰ κάμῃ ἡ Ἀγγλία; Θὰ τὸν ἀφήσῃ; Δὲν εἶνε δύσκολος ἡ ἀπάντησις. Καὶ ναὶ καὶ ὄχι.

Δὲν θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀλλαξῃ μυαλά. Δηλαδή; Ὅταν ἐν τῷ μεταξὺ μεσολαβήσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοιαῦτης φύσεως γεγονότα, ὥστε νὰ ἠμπορέσῃ ἡ Ἀγγλία νὰ βασίσῃ ἐπ' αὐτῶν ἐλπίδας. Καὶ διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν καθαρώτερα. Ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δοιξῇ ὅτι μεταμελεῖται, ὅτι δὲν ἐσυδοκίμαζει τὴν ἄρρονα πολιτικὴν τῶν ἡγουμένων νικητῶν τῆς 11ης Νοεμβρίου, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὴν προειδοποιησιν τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἀπὸ τοὺς Συμμάχους, ὠδήγησαν τὴν χώραν εἰς τὴν ἐγκαταλειψιν, τὴν ἀποξένωσιν ἀπὸ τὰς συμμαχίας της, τὴν ἤγαγον εἰς οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον καὶ ἐν τέλει τὴν κατέστησαν σχιδὸν ἄμαχον.

Διότι ἀλλέως τί θὰ ὠφελοῦσε τὴν Ἀγγλίαν μία προστριβὴ πρὸς τὸν Κεμάλ, πρὸς τὴν Τουρκίαν ὀηλαδή, τὴν ἰσχυρὰν—ἔτσι τὰ ἐκαταφέραμεν νὰ νομιζεται—σήμερον; Ὅταν ἡ Ἀγγλία ἀπεφάσιζε νὰ ἐγκαινιασῃ φιλελληνικὴν πολιτικὴν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐβασίζετο ἐπὶ μιᾶς Ἑλλάδος μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς ὅπως τὴν ὠνειροπόλησε καὶ τὴν ἐπέτυχεν ὁ Βενιζέλος. Διὰ τοῦτο καὶ ἐβοήθησε τὴν Ἑλλάδα ὅσον ἠμποροῦσε διὰ νὰ τὴν φέρῃ εἰς θέσιν νὰ δύναται νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν ἐκπνέουσαν Τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν.

Σήμερον ἀτυχῶς ἡ Ἑλλὰς ὄχι μόνον μεγάλη πλέον δὲν εἶνε, ἀλλὰ καὶ βαίνει πρὸς τὸ ὀλεθρον. Οἱ μοιραῖοι Κυβερνῆται της κατώρθωσαν νὰ τὴν ἐπαναφέρουν εἰς τὴν θέσιν της Ψωροκώσταινας, νὰ τὴν κάμουν ἀπὸ Ἑλλάδα τῶν δύο Ἠπείρων καὶ 5 θαλασσῶν, Ἑλλάδα τοῦ Μενιδίου καὶ τῶν Καλυβιῶν τῆς Χασιᾶς! Ἔ, τέτοια Ἑλλάδα τῆς εἶναι ἄχρηστη τῆς Ἀγγλίας. Καὶ εἶναι εὐνόητον ὅτι θὰ σκεφθῇ πολὺ ἐὰν τῆς συμφέρῃ νὰ ἐξακολουθῇ ἀκόμη ἐλπίζουσα ἀπὸ τὸ Ρωμέϊκο.

Ἀλλάζουν βέβαια τὰ πράγματα ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ἀντιλαμβανόμενος τὸ συμφέρον του, ἔστω καὶ τὴν δωδεκάτην ταύτην ὥραν, σηκωθῇ καὶ διαδηλώσῃ ἐμπράκτως ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσῃ. Ποιὸς εἶναι ὁ δρόμος ποὺ τοῦ ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθήσῃ εἶναι γνωστός, τόσον γνωστός, ὥστε καὶ ὁ τελευταῖος Ἕλλην χωρικὸς σήμερον νὰ τὸν γνωρίζῃ, παρ' ὅλην τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν τύφλωσιν, ποὺ ἐκαλλιέργησαν σκοπίμως καὶ συστηματικῶς οἱ ἡγούμενοι φαυλοκράται, διὰ νὰ τὸν ἀποπλανοῦν.

Ἐὰν γίνῃ αὐτὸ ὑπάρχουν ἐλπίδες πολλαί, παρα πολλαί. Θὰ σωθῇ ὁηλαδὴ ἡ Θράκη καὶ ἡ Μακεδονία. Ἀλλέως ἡ Ἑλλὰς φθάνει αἰσίως καὶ πολὺ γρήγορα μαλιστα τα προπολεμικὰ συνορα της καὶ γίνεται μικρὰ καὶ ἄτιμος διὰ μακρὺν αἰῶνας, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐκλειψῃ ὁλοτελῶς. Διότι καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Κεμὰλ νὰ περάσῃ, οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ ἄλλοι ἀλλόφυλοι ποὺ ξεροχλύφονται διὰ τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν δὲν θὰ ζητήσουν ἀπὸ κανέναν ἄδειαν.

Μιαν ὡραίαν πρωΐαν οἱ Ἕλληνες θὰ θρηνοῦμεν καὶθὰ ὀδυρώμεθα διὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον συμφοράν. Ἀλλὰ τότε θὰ εἶνε ἀργά.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

(Τηλεγραφικῶς.)

ΚΕΡΚΥΡΑ, 30 Αὐγούστου.

Πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ Μέγας Διδάσκαλος εὑρίσκεται ἐνταῦθα, ὑποχρεώσεν μου ἐνόμισα, νὰ ἐπικοινωνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητήσω τὰς γνώμας του, ἐπὶ τῆς κατασταστεως πρὸς διαφώτισιν τοῦ κυριάρχου καὶ χηναίου Πανελληνίου κοινοῦ κοὶ μάλιστα τῶν ἀοχώντων του.

Μὲ ἐδέχθη προσηνέστατα εἰς τὸ ἰδιαίτερόν του δωμάτιον.

Σύντομος καὶ περίλυπος ὁ Σοφὸς Διδάσκαλος μὲ ἠρώτησε.

— Καλημέρα σας, ἀγαπητὲ Διδάσκαλε.

— Καλῶς τοῦ μουρέλλι μ' τί κάν' παιδάκι μ'.

— Εὐχαριστῶ· ἤλθα νὰ σᾶς παρακαλέσω ἐκ μέρους τοῦ «Ἐλεύθερου» ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ διερμηνεύσητε μέσον αὐτοῦ τὰς γνώμας σας ἐπὶ τῆς τελευταίας περιπετείας. Τὸ ἔθνος ὅλον, Σοφὲ Διδάσκαλε, ὡς πρὸς τηλαγγὴ φέρον ἀπενίζει πρὸς ὑμᾶς· ἐναγωνίως· καὶ ἀναμένει νὰ τὸ διαφωτισετε. Ἡ πατρίς....

— Ἐνῶ, μοὶ λέγει ἀνατινασσόμενος ὀργίλως ἀπὸ τοῦ καθίσματός του, δὲν ἔχω πλέον τίποτε νὰ εἴπω.

— Διδάσκαλε, ἐσεῖς μεγάθυμος πρὸς Θεοῦ ὁμιλήσατε· ἀλλοίμονον ἂν καὶ ὑμεῖς στερήσετε τὸ ἔθνος κατὰ τὰς τρικυμίας αὐτὰς σημᾶς τῶν πεφωτισμένων γνωμῶν σας.

— Βρὲ μουρέλλι μ' εἶπεν συγκαταβατικὸς κοτφανῶς, τί θέλ' νὰ σ' πῶ; Οὐρὴ Κυρίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

— Παρεδώσαμεν λοιπὸν τοὺς χαλινοὺς εἰς τὸν Κεμάλ καὶ τώρα;

— Τώρα... τὰ βρηκιὰ σου φόρα βρὲ μουρέλλ' μ' ἀφοῦ πρῶτον λάβῃ; καθάρσιον.

— Τὸ ἔθνος θὰ σᾶ; εὐγνωμονῇ. Διδάσκαλε, ἐὰν θελήσετε νὰ τοῦ εἰπῆτε τί πρέπει νὰ πράξῃ ἀκόμη πρὸς σωτηρίαν του.

— Ἐν τῷ Ἅδῃ οὐκ ἔσα μετάνοια βρὲ μουρέλλι μ' πράττω καὶ πράσσω· δηλαδὴ λαμβάνεις ἓν πράσσον καὶ τρίβεις δι' αὐτοῦ τὴν κοιλίαν σου.

— Τοῦτο βεβαίως πρὸς ἐπιστέγασιν τῆς αὐτοτελείας.

— Αὐτοτέλεια· ἐκ τοῦ αὖ—τότε—λεία· δηλαδὴ πίλιν τότε λεία γενήσεται τὸ Ἑλληνικὸν ἡμῶν καὶ ἀλλήτων.

— Περὶ τοῦ Γούναρη τί φρονεῖτε;

— Ὑποπιεύομαι τὴν γραφὴν Γούναρης ἐσφαιλμένην· φρονῶ ὡ; πιθανωτέραν τὴν γραφὴν Γουνάραρης, ὅτε οὐδὲν μένει ἀνεξήγητον. Γούναρης δὲ ἐκ τοῦ Γοῦνα—οὖρα· λαμβάνω τὴν γοῦναν καὶ ἀπογυμνώνω.

— Περὶ Πρωτοπαπαδάκη;

— Πρωτοπαπαδάκης ὁ προϊστάμενος τῆς τελευτῆς τουτέσα τῆς κηδείας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ· σᾶς φαίνεται;

— Ἴνα δια ῥόδων, χυδαϊστὶ τριανταφύλλων, στεφανώσῃ τὸν νεκρόν. Μπούσιος ἐκ τ ῦ τουρκικοῦ Μπὸς Ἑλληνιστὶ κενός, ἄρα Μπούριος. Καλογερόπ·υλος ὁ μι·ρὸς καλόγηρος ὁ διάκονος, τουτέσιν ὁ βοηῶν ἡ κηδεία.

— Μανέας ἐκ τοῦ Μανὲ— ἄοον καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἄ,· ἦτοι τραγῴδησον Ἀμανὲ ἐπὶ τῷ αἰσιῳ γεγονότι.

— Σκούφις ἐκ τοῦ ως—κούφος ἦτοι ὥσπερ κούφος ἵνα κούφην ἔχα την γαίαν ὁ κηδευόμενος.

— Περὶ Κεμὰλ τί φρονεῖτε;

— Κεμὰλ ἐκ τοῦ Γαλλικου que mal = ὁποῖον κακὸν γέγονεν ἡμῖν· ἢ ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ γκεμ = χιλινός ἀλ = λάβε ἦτοι λ βε τοὺς χαλινοὺς ἡμῶν ἐν ὀνομα καὶ ὠδήγα· πισανώτερον ἐν τούτοις μοὶ φαίνεται ὅα γέγονεν ἐκ τοῦ Τουρκικ ὸ γκέλ—ἄλ = Μολὼν καβέ!

— Ποίαν ἰδέαν ἔχετε περὶ τῆς τέως κυβερνήσεως τῶν δὺ ὐυντελεστῶν;

— Αὐτοὶ παιδάκια μ' φέραν τὰ συνειλεά μας. «Οὐδὲν γαρ εἶσιν αἱ δύω ἐλαῖαι... πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐῶν· ἐξουσίαν ἔχουσι κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν καὶ σιρέφειν τὰ ὕδατα εἰς αἷμα καὶ παίδαι τὴν γῆν πᾶσῃ πληγῇ ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι καὶ ὅταν τελέσωσι τὸ ἔργον αὐτῶν τὸ ὄηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμιν κατ' αὐτῶν καὶ ἀπακτενεῖ αὐτούς».

— Ἀλλὰ ὦ διδάσκαλε ἀπαγγέλλετε μοῦ φαίνεται τεμαχιον τῆς Ἀποκαλύψεως.

— Πιῤραὶ γὰρ αἱ ἡμέραι τέκνον μου, α μόνον ἡ Ἁγία Γραφὴ παρηγορήσει ἡμᾶς. «Εἶδον τὸ ὄηριον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς· αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας. ἦν ὅμοιον παρδάλει οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ το στόμα ὡς λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων (ἤγουν ὁ λαὸ μουρέλλι μ') τὴν δυναμιν αυτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσιαν μεγάλην, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λολοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαι., καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ του φρέατος καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες ἐπὶ την γῆν.

— Πολλαὶ ἀκρίδες διδάσκαλε;

— Πλημμύρισι το νησὶ μαθεῖνω παιδάκι μ': ἀκρίδες· γὰρ οἱ πρόσφυγες, ἐκ τοῦ πρὸ να σφίγγε τὴν κ ιλιαν ἐκ τῆς πίνης. Καὶ σια πῖσα ἐκ' ὁλίγ ν κα ἀνακινῶν περίλυπος τὴν κεφαλὴν ὁ διδάσκαλος, ἐξηκολούθησεν.

— Καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆ; κεφαλῆ; αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον· καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κοῖζων τῷ καθημέρῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης. Πέμψιν τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον ὅτι ἦλθε σοι ἡ ὥρα τοῦ.. Θ·ρίο υ ὅτι ἐξηρά·θη ὁ θερισμός».

Ὁ Ἀνταποκριτὴς

ΥΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΔΕΧΕΤΑΙ Η ΑΓΚΥΡΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΟΧΗΝ

Κων)πολις, 28. — Ἡ «Βι·ῆτ» πληροφορεῖται τηλεγραφικῶς ἐξ Ἀγκύρας, ὅτι ἅπασαι οἱ αὐτόθι ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὴν περὶ ἀνακωχῆς πρότασιν τῆς Ἑλλάδος συμφωνοῦν εἰ. τὸ σημεῖον καθ' ὃ διὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις πρέπει νὰ παραδοθῇ σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ ὄλον τὸ πολεμι·όν ὑλικὸν νὰ παραιτηθῇ ἡ Ἑλλὰς ἐκείνης τῶν ἀξιώσεων τη·ρεῖ τῆς Θρᾴ η; καὶ Ἀνατολῆς καὶ νὰ πληρώσῃ τὰς πολεμικὰς δαπάνας καὶ τὰς ἀποζημιώσεις.

ΠΡΟ 25 ΕΤΩΝ

"Οταν πρὸ 25 ἀκριβῶς ἐτῶν ἡ Ἑλλὰς τῆς παλαιοκαμματικῆς φαυλοκρατίας, ἡ Ἑλλὰς τοῦ πρωτουργοῦ τῶν Ἐθνικῶν συμφορῶν, ἡ Ἑλλὰς τοῦ Δηλιγιάννη ἀπὸ τὴν σχολὴν τοῦ ὁποίου ἔχουν ἀποφοιτήσῃ οἱ στυγεροὶ δήμιοι τῆς Ἑλλάδος, ὅλοι ὁηλαδὴ οἱ μετανοεμβρικοὶ κυβερνῆται, ὑψίστατο τὴν ἤτταν τοῦ 1897, ὁ ἀσύνητος; Σουρῆς ἔτι τῶν κατωτέρω σχῶν ἐ αυτηρίασεν εἰ; τὸν «Ρωμιόν» του τὸ ἀτύχημα ἐκεῖνο:

Φ.Ω πνεύματος καὶ σώματος ὀδύνη κι' ἀθυμία
Ὅλα τὰ κλείνει, Περικλῆ μιὰ λέξις: ΑΤΙΜΙΑ!
Δὲν ἔχω στόμα νὰ σοῦ πῶ καὶ γλῶσσα νάμιλ ,σω
Μή με ρωτᾶ; γιὰ τίποτε φτῶσε με νὰ σὲ φτύσω.

Π.-Δὲ ξέρω τί μοῦ γίνεται, καὶ τρέχω σὰν φρε- (νησης
ἐπιτελάρχαι πηλαλοῦν ἀτίσω μον ξωρίσεις
Πετοῦν προσωπιτότητες, πετοῦν ἀξίαι τόσαι
καὶ φεύγετε νὰ φεύγομεν πατεῖς με καὶ πατῶ σε
φωνὴν γενναίαν, Φιλοσοφῆ, καὶ τρομαιοῦχον φάλε
Αλον ζαναφν ντελλά πατρί καὶ στρατηγε μεγάλε.

Φ.—Τί θρηνεῖς καὶ τί κρότος
της ματωμένης γῆς
καὶ φεύγει πρώτος-πρώτος
ὁ γυιγας της φυγῆς.

Τρέχουν, τρεχοντ, Περικλέτο, γυναικόπαιδα
πεδιαμέν' ἀπὸ τον τρόμο (στὸ δρόμο
καὶ στὴν ὄλιψι κι' ἀγωνία τόσου κόσμου καὶ
βλεπεις τους Ετιτελεῖς (στρατοῦ
τους λακέδες τῆς ὀδύης
νὰ περνοὺν σὰν φουτωμένοι μὲ στεμάνια νικη- (τοῦ.

Μὴν ἀκοῦτε μήτε κλάμα, μήτε τόσο βογγητὸ
μὴν κυττᾶτε σκορτισμὸν τον λεβέντη το στρατοῦ
γι αὐτους πούμειναν στο δρόμο μιὰ πεντάρα (μὴ σᾶς μέλ),
ὁ Ρωμιὸς ὁ σχαμένος τέτοιος εἶναι, τέτοια (θέλει.

Π. – Κλαίω, καῦμένε, σὰν κνιτῶ
πως τοσο μενος θα χαθῇ
πῶς τον λεβέντη το στρατοῦ
τον πρόσωπον να νικηθῇ.

Κλάψε καὶ σὺ παλληκαριὰ
ποὺ βάφει μ' αἷματα τη γῆ
καὶ βογγᾷς βαρεια-βαρεια
για τον Μεγάλον τη φ·γη

***

Των κομμάτων ἡ σαπίλα. τῶν τιμαίων οἱ ρε- (μοῦλοι
τῶν ῥητόρων ἡ παλάτες ποῦ μοῦ φέρνουν ἀ- (ηγούλες
ἡ πληῦὺς ἄξιωμάτων ποὺ τὰ πήραν κ'οἱ γνῶτοι
κι' ὁλ' ἡ νια κλωτσοῦνια
τόσες τοῦμες καὶ μετανιες καθενὸς τουνικο-
σης ἀὐτῆς τὰ ματεψειά, (γλώσσα
τοῦ σορμοῦ τὸ πατιοτι,
τὰ ζῶα—φῶ, κ' ἐφρε—μιὰ,
τοσα χιλια τοσα γέλοια,
σ' εὐφοοῦμενα κοπέλια,

Παραστάσεις Ἀναπήρων ἑνὸς κι' ἄλλος ἀνωμερος,
Τὰ παιχνίδι α ἀθωμένα στῶν γειτόνων της οὐρες

Νέοι Συβαρῖται χαυνοι,
Γέροι Σατυροι καὶ Φαῦνοι
ποὺς κι' ὑπερο κρεφο
κάθε μαντρᾶς καὶ σκαπτιοῦ,
πώς νὰ γονοι κόμα μ. φο
κι' ἀνθρωποι τοῦ Ἱππολυτοῦ,

Γυναικῶν χειραφετήσεις, ποὺ σαστίζεις καὶ
το μυαλο σου μὴ σοῦ φύγῃ.
Τόσες γλῶσσες περγαλιστες τῆς πατρικ ἀφε-
ποὺ στὴν Δούρα μᾶς ὠδήγει. (της

"Ολα τοῦτα κι' ἄλλα, κι' ἄλλα
σπυοδιαιτητῶν πολιτῆς,
ξέσπασαν εἰς την φεσγάδα
τῶν ντιπῶν τῆς Αὐλῆς!

Αὐτὰ ἔγραφεν ὁ Σουρῆς πρὸ 25 ἐτῶν διὰ την ἥτταν τοῦ 97.

Κα ἡ ο τὸ ἀτύχημ ι ἐκεῖνο ἀτλῆ παιδιὰ πρὸ τοῦ μεγεσους τῆς σημερινῆς κατασερ·φῆς. Καὶ ἦτο σχεδὸν δικαιολογημένον. Κα παρα τὸ ατύχημα προήχθη κατὰ ἕνα σταθμὸν τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

Τί ἆρα γε θὰ ἔγραφεν — ἂν ἔζη σήμερον — ὁ φιλόσοφος ποιητής;

— *Ἡ γνώμη τοῦ Λονδίνου*

Λονδίνον, 27.— "Αν καὶ ἀπὸ ἀνθρωπιστικῶν λόγων φρονεῖται γενικῶ· ὅτι μέλλει νὰ συναφθῇ ἀνακωχὴ ἐ· Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἐν τού· ι; τὰ ἀγγλικὰ φύλλα δὲν σπηζοῦν ποτὲ ἰχυρὰς ἐλπίδας εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἐν Κων)πόλει Ὑπάτων Ἀμοσιτεῖων πρὸς τὸν σοπὸν τοῦτον γενόμενα τὴν Πέμπτη· διαβήματα. Αἱ πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπον τῶν ἑθνικ σ·ν γενόμενα πρ·τάσεις προῆλθον ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ συνοφθῇ ἀναχωρ·, διεκβιασθείσης πρὸς τοὺς Ὑπάτους· Ἀμοσιτὰς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ·ήσε ως.

Ἐπειδὴ ἀπεφοίσθη ἤδη ἡ ἐκκένωσις τῆ; Μικρασίας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδο·, δὲν ὑπ·ρχει λόγ·ς νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ αἱματοχυσία. Ἀναμένεται ἀπάντησ ἐξ Ἀγκύρας... Ἐν περιπτώσει καταφατικῆς ἀπαντήσεως οἱ σύμμοχ ι στρατηγοὶ θὰ παρέσχωσι τὴν συνδρομὴν των πρὸς συνάντησιν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων στρατιωτικῶν ἀντιπροσώπων. Τοιζεται ἰσχυρῶς ὅτι οὐδὲν ζήτημα πέραν τῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καταστάσεως θὰ πρ·σκληθῇ πρὸς τὴν αὐτὴν συζήτησιν. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἀπόψεις τοῦ ζ·τήματος τῆ; Ἐγγὺς Ἀνατολῆς εἶνε τὸ ὄνομ ἐπιφυλαγμένα πρὸς μελλουσαν ἐξέτασιν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων εἰς σύδετον στιγμὴν.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο κ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ὁ συντελεστὴς τῆς ἐπισπεύσεως τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς, ἀπαντῶν — ἀγνοοῦμεν εἰς ποίας δικαιολογίας— τοῦ ἀρχιστρατήγου Χατζηανέστη εἰς τὴν ἀνισορροπίαν καὶ ἠλιθιότητα τοῦ ὁποίου ἡ τραγικὴ συμμορία Γούναρη-Στράτου ἀνέθεσε τὴν διεξαγωγὴν τοῦ μεγαλειτέρου πολέμου δν ἐπιχείρησεν ἡ Ἑλλὰ , ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἔχει τὴν ἱκανότητα καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ ἀναλάβῃ ἐπιτυχὴν ἐνέργειαν. Τοῦτο, διότι ἀκριβῶς τὸ βεβαιοῖ ὁ παληάτσος τῆς πολιτικῆς, ὁ ἀρχιψεύτης Στράτος, δὲν ἠ·ιπορο·ῦμεν νὰ τὸ πι·ευσωμεν. Πιστεύομεν ὅμως ἀκριβάντως ὅτι πράγματι ὁ στρατός μας ἦτο εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἱκανὸς πάντοτε νὰ νικᾷ καὶ νὰ μεγαλουργῇ. Ἀρκεῖ νὰ πάνε στὸ διάβολο—καὶ θὰ πάνε ὁριστικῶς αὐτὴν τὴν φορὰν—ὅλοι οἱ Στράτηδες καὶ οἱ σὰν αὐτὸν πολιτικοὶ ληστοσυμμορῖται.

ΔΕΝ ΕΛΑΦΡΥΝΗ

τὴν θέσιν του ὁ Στράτος ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ κατὰ τῆς Κων)πόλεως ἐπίθεσις ἦτο προαποφασισμένη πρὶν λάβῃ καὶ οὐτος μέρος εἰς τὴν ληστοσυμμορίαν τῆς Γουναρικῆς κυβερνήσεως, "Αν δὲν ἦτο σύμφωνος πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἀντιδράσῃ δι' ὅλων του τῶν δυνάμεων, νὰ καταγγείλῃ τὴν Γουναρικὴν παραφροσύνην εἰς τὸν λαὸν καὶ νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς συμμορίας. Ἀλλ' ἐφοβήθη μη τυχὸν καὶ στερηθῇ τῆς ὀόξης ἑνὸς τόσου μεγαλειώδους καὶ ὁλοηρο·εύχειρήματος καὶ ἐπειοδότησε ἀναμφιβόλως εἰς τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσί του. Διὰ τὴν ἦτταν τοῦ 97 ὁ τότε "Αγγλος πρ·θυπουργὸς Σαλισβουρῆ ἔκρινε ἡητότε Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀξίαν ζουγλομανδύα. Τί θὰ ἔλεγε ἄραγε διὰ τοὺς ὁημερινοὺς ματσούκους κυβερ·ήτας;

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

συνέρχεται ἐντὸς δεκαημέρου. Ἂς συνέλθῃ τέλος πάντων ἡ περίφημος ἐθνοσυνέλευσις. Ἂς συνέλθουν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους νὰ χειροτρήσουν τὸν Κίνιαν. Τὸν πρωτότυπον αὐτόν (ὐτον ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους ἐστενοχώρησε ἡ ὕπαρξις τῶν Θρᾳκῶν βουλευτῶν. Πόση ὰ εἶναι ἡ χα,ά του ποῦ φύγαμε, ὅπως φύγαμε, ἀπὸ τὴ Μικρασία, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ κίνδυνος τῆ, ὑλύρξεως καὶ ἀντιπροσώπων αὐτῆς εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν; "Α, συνέλθῃ ἡ περ'φημος ἐθνεσυνέλευσις. Ἴσως εὐ,ευῆ κανεὶ; πού νὰ συναισθάνεται τὴν εὐθύνην τῆς δικ τε συντε·εσ ἠν ἐθνικὸν αἴσχος, καὶ τὴν ἐξαγγίσῃ ἀνατινάσσων αὐτὴν εἰς τὸν ἀέρα μαζὶ μὲ τὰ ἀποτελοῦν αὐτὴν σκυλολόγι!...

ΘΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΣΗ

τὴν Κυβέρνησιν Τριανταφυλλάκου — λέγει ὁ ληστοσυμμορίτης Στράτος — ἐφόσον θὰ περιορισθῇ εἰς τὸ καθῆκον της καὶ θὰ ἀποφύγῃ τὴν εὐθυνολογίαν, ὁηλαδὴ τὴν ἀναζήτησιν τῶν ὑπαιτίων τῆς τραγικῆς συμφορᾶς καὶ τὴν εὐθύνην ἑκάστου δι' αὐτήν. "Αν ἡ Κυβέρνησις Τριανταφυλλάκου ἤθελε πραγματικῶς νὰ κάμῃ τὸ στοιχειῶ,έστερον πρὸς τὴν παρηλιαπόθησίν της, πρώτη πράξις αὐτῆς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ἄνευ οὐδεμίας διαλκαιρίας κρεμάλα τῶν ἀποτελούντων τὴν κυβερνητικὴν ληστοσυμμορίαν πράτων. "Ετσι μόνον θὰ ἐξήγιζε καὶ ἐυτύδν, διότι ἔτυχε νὰ συνεργασθῇ ὁποσδήποτε μὲ αὐτήν.

ΠΑΡΑ ΤΑ ΛΗΘΘΕΝΤΑ

Θυσάνια παράγματα μέτρα, διὰ τῆς ἐπιτέσεως ὅλων τῶν φορτων τῆς ἀγορᾶς· οἱ ὁηλ. ἀνυπόμονοι παρασκευάζουν τὸν ὄρτον τοῦ στρατοῦ, καὶ ποσὰ τὴν διανομὴν μεγάλης ποσότητος γαλέτας, ὁ λαὸς μετὰ δυσκολίας προμηθεύεται τὸ ψωμί

'ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού		Εξωτερικού	
Ετησία	Δρ. 60	Ετησία Φρ. χρ.	75
Εξάμηνος	» 35	Εξάμηνος	» 40

Συνδρομαί και δημοσιεύσεις προπληρώνονται

Αρχισυντάκτης και Υπεύθυνος

ΤΙΜΟΘ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

του. Τούτο κατά μέγα μέρος οφείλεται —όπως εί ... παρετηρήσαμεν —εις το ότι με[ρ]ικοί ασυνείδητοι αισχροκερδείς κατακλύζοντες τους συνοικιακούς φούρνους εκτοπίζουν τον λαόν και ιδίως τον γυναικόκοσμον αγοράζουν τα ψωμιά και τα μεταπουλούνε κατόπιν εις διπλασίαν τιμήν. Το πράγμα είνε βέβαια κάκιστον, αλλά υπό τας συνθήκας τας οποίας ευρίσκεται σήμερον ο τόπος μας και η δημοσία τάξις, δεν είνε δυνατόν να διορθωθή. Ερρίφθη η ιδέα να δίδεται εις τον λαόν άλευρον αντί άρτου. Και η ιδέα νομίζομεν ότι θα ήτο αποτελεσματική αν το μέτρον είνε γενικόν. Διότι εν εναντία περιπτώσει, λόγω της τελείας ελλείψεως του εισθήματος της αλληλεγγύης παρ' ημίν, οι επιτήδειοι πάλιν και το άλευρον θα ηγόραζον και ψωμί διά κάθε ενδεχόμενον ή και διά να το μεταπωλήσουν θα εζήτουν να προμηθευθούν.

Εκτός τούτου το μέτρον θα προσέκρουε και εις την αδυναμίαν του φτωχόκοσμου να αγοράση διά μιας το άλευρι της εβδομαδιαίας του καταναλώσεως.

Η ΑΓΟΡΑ

έχει τελείως εξαντληθή από τα υπάρχοντα τρόφιμα. Τα παντοπωλεία έμειναν σχεδόν άδεια. Ευτυχώς—και το τονίζομεν προς έπαινόν των— οι παντοπώλαι δεν ηθέλησαν να επωφεληθούν της τεραστίας αυξήσεως της εμπορικής κινήσεως και διετήρησαν —πλην σπανίων περιπτώσεων— τας παλαιάς τιμάς. Αν εξακολουθήση δε ολίγας ημέρας ακόμη η κίνησις αυτή, υπάρχει φόβος να στερηθή η αγορά μας των πάντων. Και ο κίνδυνος αυτός είναι τόσω μάλλον μεγαλείτερος, καθόσον έπαυσε σχεδόν καθ' ολοκληρίαν πάσα εισαγωγή έξωθεν και πάσα εμπορική κίνησις. Ο ξύλινος εξοχώτατος δεν νομίζει ότι πρέπει να ενδιαφερθή διά το ζήτημα αυτό; Ή μήπως ετοιμάζων τα μπαγκάζια του δεν έχει καιρόν να σκεφθή γιά τέτοια μικροπράγματα; Εν πάση περιπτώσει, καλά να φύγη προτού να φθάση η αγορά στο σημείον που προβλέπομεν. Αν όμως δεν προφθάση;...

Ο ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΣΤΕΡΓΙΑΔΟΥ

Ελάβομεν την κατωτέρω επιστολήν:

Κύριε Διευθυντά

Εις τας τραγικάς στιγμάς τας οποίας διερχόμεθα θα ήτο προτιμότερον να τηρήται σιγή διά τα πρόσωπα εκείνα, τα οποία είναι, κατά την κρίσιν πολλών αναμφισβήτητα, τα αίτια της τόσον αιμωτικής και τραγικής εκκενώσεως της πυρικαύστου και οστεοσπάρτου ήδη Ιωνίας. Αλλ' όταν όχι μόνον δεν τηρήται η σιγή αύτη, τουναντίον δε καταβάλλεται προσπάθεια όπως μειωθή η εντύπωσις εκ του φρικώδους γεγονότος διά της υπομνήσεως υπηρεσιών ας δήθεν παρέσχον τα εν λόγω πρόσωπα εις την Μικρασιατικήν υπόθεσιν, επιβάλλεται να λυθή η σιγή και να λεχθώσι τα εξής όλιγα εις απάντησιν ... ενός προχθεσινού φύλλου της «Σάλπιγγος» δημοσιευθέντων περί του απαισίου και μοιραίου ανθρώπου, του Στεργιάδη, περί του οποίου γίνεται λόγος εν τη ειρημένη εφημερίδι.

Εάν η Ελληνική εν Μικρασία διοίκησις υπήρξεν εν αρκετώ μέτρω φιλόστοργος και εν γένει αντάξια των προσδοκιών του δυστυχούς Έθνους μας, τούτο ωφείλετο εις τους εντίμους εκείνους υπαλλήλους, ανωτέρους και κατωτέρους, πολιτικούς και στρατιωτικούς, οι οποίοι την μεγάλην ιδέαν και το καθήκον θέντες υπεράνω των ταπεινών και ατομικών συμφερόντων παρουσίασαν εικόνα διοικήσεως πολιτισμένης και εκτιμηθείσης και υπ' αυτών των ξένων στοιχείων. Τα δε γραφόμενα ότι ο Στεργιάδης υπήρξεν ο θεμελιωτής της τοιαύτης καλής διοικήσεως αντίκεινται οξύτατα προς την αλήθειαν, διότι όπου ο άνθρωπος αυτός μετά της κλίκας του ηθέλησε να επεμβή επέφερε σήψιν και διάλυσιν και έθεσεν εν ανυποληψία το όνομα της δυστυχούς Ελλάδος.

Όσον δ' αφορά το ζήτημα της εκκενώσεως, εν τη πολιτική της οποίας τον *εμφανίζουν* δήθεν οι σημερινοί Κυβερνήται ως συνυπεύθυνον, μόνον άνθρωποι εστερημένοι του κοινοτάτου νού και του στοιχειώδους προς την αλήθειαν σεβασμού δύνανται να υποστηρίζουν το ανεύθυνον του Στεργιάδου καθ' όν χρόνον το Πανελλήνιον, κατά το πλείστον προ της εκκενώσεως και εν τη ολότητί του μετά την εκκένωσιν, γνωρίζει ότι ο θεμελιωτής της ιδέας και ο κύριος μοχλός του διακανονισμού των λεπτομερειών και εν τέλει ο τελετάρχης της εκκενώσεως υπήρξεν ο κακή τη μοίρα επί τριετίαν μολύνας την Μικρασιατικήν γήν.

Αρκετά επί του παρόντος. Όταν κοπάση ολίγον η κατοιγίς θα ομιλήσωμεν μέ χρονολογίας και μέ γεγονότα και μέ πράγματα και θα καταδείξωμεν κατά τρόπον τρανόν ποίος υπήρξεν ο άνθρωπος ο οποίος έχη ακόμη και μερικούς υπερασπιζομένους αυτόν δειλά δειλά και θα ακούσωμεν τότε και αυτόν απολογούμενον και τους υπερασπιστάς του. Βεβαίως δεν θα δυνηθή να ανατρέψη τα αποδείξεις της ενοχής του' αλλ' εντεύθεν ουδέν θα προκύψη διότι το κακόν επήλθεν ανεπανορθώτως.

Μικρασιάται

ΤΡΑΓΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ.

Η Πολιτεία

Παρ' όλη την προσωρινότητα της διαμονής των οι κάτοικοι του κήπου, οί άνθρωποι, που, τρέχοντας επί 12 ημερονύχτια, απέβαλαν κάθε περιττόν βάρος — και αυτές τις μανδύες των οί περισσότεροι — ήρχισαν να αισθάνωνται την ανάγκη της ομαδικής οργανώσεως. Σιγά σιγά εξύπνησε μέσα των ο κοινωνικός άνθρωπος. Στη Μικρασία, ο καθένας έζούσε και ενεργούσε ανεξάρτητα από τους άλλους. Τώρα από όλους εκείνους τους εαυτούς γεννήθηκεν η Πολιτεία. Πρώτο γνώρισμα τα μαγαζάκια.

— Εδώ παιδιά τα τζιεράκια!

— Πιλάφι πρώτης κύριοι εδώ!

— Έχουμε τσιγάρα καλά, ρέ παίδες!

Νά και το υπαίθριο καφενείο μέ λουκούμι και νερό πρός το παρόν. Νά και το μαναβικο μέ τα κλεμένα ρόδια. Και το ψωμαδιό εδώ είνε. Ένα τηγάνι λίγο λάδι, λίγη φωτιά και η πήττες συναγωνίζονται μέ τις αφράτες φραντζόλες. Σιγά σιγά σχηματίζεται η πολιτεία μέ όλα τα απαραίτητά της εξόν από τα αναγκαία. Αυτά τα αντικατέστησεν η δική μας η Πολιτεία. Χάρις στο δημοτικό μας Συμβούλιο μετεβλήθη εις απέραντον αποχωρητήριον.

Υπαίθριος έρως

Ο πόνος είνε το δυνατώτερον αίσθημα. Οι φιλόσοφοι έχουνε να λένε πώς τα σκέπαζει όλα τα άλλα, και κυριαρχεί στη ζωή των ανθρώπων και πώς είνε η μόνη θετική εκδήλωση της ζωής.

Και όμως έχουνε άδικο. Άλλος είνε ο πραγματικός κυρίαρχος. Ο Έρως. Αυτός δεν νικιέται μέ τίποτα. Παραβγαίνει και μέ το δυνατώτερον πόνο και μέ τον πονόδοντο ίσα-ίσα δα γιαυτό τον λένε και πονόδοντο.

Αυτός λοιπόν ο κύριος, ο πτερωτός υιός της Αφροδίτης «ο ανίκητος μάχαν» φτερουγίζει επάνω από την δυστυχίαν των ανθρώπων μας ανάμεσα στα φυλλώματα του κήπου. Η προσφυγοπούλα σφογγίζει ένα δάκρυ για να στείλη ένα νεύμα και ένα χαμόγελο ερωτικό στο φανταρο που στρίβει το ρυπαρό μουστάκι του απέναντι της. Και πάρα πέρα ο τουρκομάς που διαλαλεί υπαίθριος το..... Συριανό λουκούμι του, ξεχνάει τον Ερμή για μιά στιγμή για να εξυπηρετήση την Αφροδίτη. «Λαβέ ούρη κακόμοιρα, ένα λουκουμάκι να γλυκαθή του πικραμένου του χειλάκις...»

Χονδρική πώλησις...

Στην δυτική πλευρά του κήπου, ακριβώς σε θέση που να δεσπόζη του υπαίθριου Μοντεκάρλου, ο δαιμόνιος και ακαταμάχητος Μικρασιάτης εστησε την ταμπελα του. Είνε η οδοντιατρική κλινική. «Άλλος παιδιά γιά δόντια!

Ένα κεφάλι γυναικος κομμένον έγχαρωις από άδεξιον ζωγράφον χειρούργου, αφίνει ένα στόμα χαραυγοειδές να χάσκη απαισια. Μόνο τρία δόντια της έχουν απομείνει. Τι ήθελησε να δηλώση μέ αυτό ο καλλιτέχνης μυστήριον! Μα ο οδοντοϊατρός μας ευρήκε την εξήγησιν. —«Εδώ είνε η ...οκλινική κοπελιά! Εδώ, ρέ παιδιά, εδώ! Και αυτά τα τρία τα βγάζω πάλι ώς δέ να φωνάξη. Ένας φανταρος τον πλησιάζει και ρωτά.—Πόσα βγάνεις το ένα κύριος;...—Είκοσι γρόσακια. Μόναχα είκοσι γρόσακια. Και συγχρόνως ετοιμάζει τη δουλειά του. Ο φανταρος συλλογίζεται. Και δέ μου λές; Τα πέντε;...

— Μια λίρα φανταράκο μου. Μόνοχα μιά μπαγκανότα.

Ο φανταρος τον αγριοκύταξε.—Τι λές μωρέ αυτοφορέ. Κι από το στόμα μου τηράς να βγάλης αισχροκέρδεια! Είκοσι για το ένα και για τα πέντε πάλι είκοσι για το καθένα! Δίκιο είχε το ρητόν. Λιανική και χονδρική πώλησις βλέπετε!...

Η ξύστρα

Ξαπλωμένοι οι φανταροι το απομεσήμερο βαρυόνται και να κουνηθούν. Ο κήπος δίνει την εντύπωσιν τεμπελχανίου. Κάποτε ο ένας ρωτάει το διπλανό του. — Δώκανε ψωμί σήμερα, ρέ συναδελφε; Κάπου έμαθε πώ, μοιράζουνε, απαντησεν ο άλλος. Μα δέν πήγε. Ποιός βαρυέται νά τσακίζεται γιά κουραμάνα τώρα!... Έτσι που καθουνται ξαπλωμένοι, σίγουρα δέ θά κουνηθούν και μέρες άν πετάξετε μπροστά τους! Έξαφνα όλο το παρτέρι αναταράσσεται.—Μια ξυστρα ρέ συνάδερφοι! Βρήκα μια ξύστρα πρώτη! Και έδειξε τη γωνία των αποθηκών Γρηγάνη. Σέ λίγο η ξύστρα ανέλαβε τα καθήκοντα της. Οι φανταροι, μέ τη σειρά τους ο καθένας, ακουμπούσανε τη ράχη στη γωνία, εκρέφωναν τα πόδια ανοιγμένα κατά γής και εχαίροντο την ανακάλυψιν. Ώ ω ω — — — ώχ!..

Και το πλήθος που ανυπομονεί φωνάζει:

—Άιντε, ρέ συναδερφι! Βιάσου λιγάκι. Είνε και άλλοι να ξυστούν....

Σ. Ανρογιάλης

ΤΟΠΙΚΑ

—Η ημισέληνος εις τας Κυδωνίας

Καθ' ά ανεκοίνωσαν ημίν επιβάται αφιχθέντες προχθές πρωΐαν εκ Κυδωνιών, της Δευτέρας εισήλθον εις την πόλιν όμάς Τούρκων προκρίτων και τσετών και κατηυθύνθησαν εις το Τελωνείον. Εκεί αφού ανεγνώσθη δέησις, εσφάγη εν πρόβατον, το «κουρβάνι» και ανεπετάσθη η τουρκική σημαία επί του σταυροφόρου ιστού, εφ' ού προχθές ακόμη υπερήφανος εκυμάτιζεν η Ελληνική.

Αί διαταγαί τας οποίας εξέδωκαν αί Κεμαλικαί αρχαί (τσέτες) εις το Αϊβαλί ήσαν:

1ον. Νά παραδωθούν όλα γενικώς τα εις χείρας των πολιτών παντός είδους όπλα.

2ον. Τα ζώα τα οποία εγκατέλειψεν ο Ελλ. στρατός νά παραδωθούν επίσης.

3ον. Αί επιγραφαί των καταστημάτων νά μεταγραφούν Τουρκιστί.

4ον Οί πρόσφυγες οί συγκεντρωμένοι εις Αϊβαλί από τα διάφορα χωρία του Εσωτερικού, νά επιστρέψουν αμέσως εις τας εστίας των.

— Εις τον Αδραμυττινόν κόλπον

Μετά τα τελευταία γεγονότα, αθρόοι οί κάτοικοι των χωρίων της περιφερείας του Αδραμυττινού κόλπου, ώς και του Αδραμυττίου και Κεμερίου συνεκεντρώθησαν εις την παραλίαν όπως αναχωρήσουν. Κατελθόντες όμως οί Τούρκοι συμπατριώται των τούς ικέτευον και ωρκίσθησαν επί του Κορανίου ότι ουδένα θα διέτρεχον κίνδυνον. Ούτω δέ τούς έπεισαν νά επανέλθουν εις τας εστίας των.

— Εν πλώ

Κατά το προχθεσινό ταξίδι της «Αμαζόνια» που κουβάλησε τούς πρόσφυγας από την Σμύρνην, μέσα εις την γενικήν δυστυχίαν μια Αϊδινοπούλα εγέννησε δύο προσφυγόπουλα, δυο στρόγγυλα σαν κουτρουλάκια. Ένας παπάς τα εβάπτισεν αμέσως. Κουμπάρος ο γιατρός που τα ξεγέννησε και ο πρώτος καπετάνιος. Το ένα ωνομάσθη Πέτρος, τόνομα του καπετάνιου και το άλλο «Αμαζόνια» εις ανάμνησιν της εν πλώ γεννήσεώς των.

Οί πρόσφυγες όλοι ελησμόνησαν γιά λίγο την θλίψιν των μέ το χαρμόσυνον γεγονός «ότι άνθρωποι εγεννήθησαν εις τον κόσμον» και εχαιρέτησαν τα βαπτίσια μέ σαμπάνιε, της «Αμαζόνιας».

Προκήρυξις ενοικιάσεως του Κοινοτικού ελαιοτριβείου Ασωμάτων διά το έτος 1922—1923

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος Ασωμάτων διακηρύττει ότι εκτίθεται εις δημόσιον πλειοδοτικόν διαγωνισμόν η ενοικίασις του Κοινοτικού Ελαιοτριβείου Ασωμάτων διά το έτος 1922—1923 συμφώνως των όρων της υπ' αριθμ. 64 αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου.

Οί όροι είσι κατατεθειμένοι εν τω Κοινοτικώ Καταστήματι παρά του οποίου οί βουλόμενοι δύνανται νά λαβωσι γνώσιν τούτων.

Η κατακύρωσις γενήσεται περί την 18 προσεχούς μηνός Σεπτεμβρίου επί του τελευταίου πλειοδότου ημέραν Κυριακήν.

Εν Ασωμάτω τη 22 Αυγούστου 1922.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος

1—3 *Α. Γιακουμής*

Διακήρυξις

Η Στρ. Διοίκησις Λέσβου μεθαύριον περ. ώραν 9π—12 π. μ. διατιθησιν εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν 25 κτήνη επιταξεως επί προσωρινή αποδείξει φερεγγύου αγοραστού. Εις Εκτελ. της αριθ. 210641 διαταγής Γ. Επιτελείου Στρατού.

Η πληρωμή γενήσεται εν καιρώ. Οί βουλόμενοι δύνανται να προσέλθωσιν και ταύτι των Γραφείων Στρ. Διοικήσεως (Κτηνιατρικήν υπηρεσίαν).

Μυτιλήνη τη 31 Αυγούστου 1922.

Η Στρ. Διοίκησις Λέσβου

ΑΠΩΛΕΣΘΗ ο παπαγάλος του συμπολίτου μας ιατρού κ. Ρεπανη. Παρακαλείται ο ευρών αυτόν νά τον φέρη εις το Πολιτικόν Νοσοκομείον και θ' αμειφθή.

Η Αγγλική Ασφαλιστική Εταιρεία

ΕΝΩΣΙΣ ΣΚΩΤΙΑΣ και ΕΘΝΙΚΗΣ

εκδίδει συμβόλαια εις Αγγλ. Λίρας.

Αντιπρόσωποι εν Μυτιλήνη

Κύπριος και Αδαλής

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗ

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ
SUN FIRE OFFICE

Η μεγαλειτέρα και αρχαιοτέρα Αγγλική Πυρασφαλιστική Εταιρία.

Εκδίδονται συμβόλαια εις Λίρας Αγγλίας και Δραχμάς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ιδιαιτέρα τηλεγραφική υπηρεσία «Ελευθ. Λόγου»
ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Αρ. 16975 ΑΘΗΝΑΙ 30 Αυγούστου ώρα 3.30 πρωϊνή

Η ΙΚΑΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο τέως υπουργός των εσωτερικών Στράτος απαντών εις τον τέως αρχιστράτηγον Χατζηανέστην εβεβαίωσεν ότι ο Ελληνικός στρατός είναι ικανός και σήμερον ακόμη να αναλάβη επιθετικήν ενέργειαν.

Το κατά της Κων)πόλεως εγχείρημα—λέγει ο Στράτος—ήτο προαποφασισμένον πρό της συμμετοχής του εις την Κυβέρνησιν.

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ ΘΡΑΚΗΣ

Ο πρωθυπουργός κ. Τριανταφυλλάκος διέψευσε την είδησιν περί συμπτύξεως του μετώπου Θράκης.

Τουναντίον μάλιστα, εδήλωσεν ότι ενισχύεται το μέτωπον τούτο.

— Στρατιωτικαί ενισχύσεις απεστάλησαν εις Θράκην.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο Στράτος δημοσιεύει δήλωσιν καθ' ήν θά υποστηρίξη την Κυβέρνησιν Τριανταφυλλάκου εφόσον θά περιορισθή εις τα καθήκοντά της, αποφεύγουσα την συζήτησιν της ευθυνολογίας διά την κατάστασιν.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

Εδημοσιεύθη διάταγμα της απολύσεως όλων των εφεδρικών κλάσεων του στρατού πλήν των 4 νεωτέρων κλάσεων.

Των προερχομένων εκ Μικρασίας και λοιπών μερών εφέδρων η απόλυσις θά διαταχθή βραδύτερον.

—Απεφασίσθη η απόλυσις των ναυτών των κλάσεων 1916 και 1917.

Η Εθνοσυνέλευσις συγκαλείται εντός δεκαημέρου.

— Η διάσκεψις της Βενετίας εναυάγησε.

— Η Κυβέρνησις δεν θά συζητήση το ζήτημα της ανταλλαγής των πληθυσμών, ειμή μόνον των αιχμαλώτων.

—Η καταδίωξις του κ. Παπανδρέου ανεστάλη.

— Διετάχθη επίσης η απόλυσις των εφέδρων αξιωματικών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΟΙ ΔΙΑΔΟΣΙΑΙ

Εάν διά τους αισχροκερδείς εθεσπίσθη ένας τόσον αυστηρός νόμος—αδιάφορον εάν εις την Ελλάδα δεν έμεινε κανείς υπήκοος του κερδώου Ερμού πού νά μην δουλεύη εις την νεωτέραν θεάν αισχροκέρδειαν—διά τους διαδοσίας θά εχρειάζετο νέος Δράκων διά νά εξεύρη κολασμόν των πράξεων και κατορθωμάτων των. Οί αφιλότιμοι! Αφού έχουν τόσον ευρεΐαν και θηλυκήν φαντασίαν δεν επήγαιναν νά γίνουν ποιηταί μόνον απόμειναν ερασιτέχναι διαφόρων επαγγελμάτων και επαγγελματίαι αριστοτέχναι των ψευδών διαδόσεων! Οί φίλοι αναγνώσται έχουν πικράν πείραν της σατανικής ευκολίας μέ την οποίαν οί φίλτατοι αυτοί κύριοι παριστάνουν ώς πραγματικά τα τερατωδέστερα των γεγονότων. Είνε ικανοί νά σας πείσουν ότι ο ουρανός κατέβηκε κάτω και η γή ανέβηκε τον ανήφορον. Και μόνον αυτό; Τι πράγμα θεωρείται κοινώς αδύνατον και ακατόρθωτον; Αρκεί νά το διανοηθούν διά νά κυκλοφορή μετ' ολίγον ώς είδησις εξ ασφαλεστάτης και θετικωτάτης πηγής. Πρό ημερών, και πρίν ακόμη διανοηθή ο Κεμάλ νά μας ρίψη εις την θάλασσαν διέδιδαν ότι φεύγομεν από την Μ. Ασίαν. Ήτο τόσον τερατώδης η φήμη ώστε εδέησε νά πολιορκήσουν ο λοιμός και ο λιμός τα σπίτια μας διά νά την πιστεύσωμεν.

Ωρισμένως πρέπει νά ληφθούν αυστηρότατα, δρακόντια μέτρα εναντίον των. Διά νά ησυχάση ο κόσμος. Αλλοιώς είνε ικανοί οί καλοί οί διαδοσίαι νά μην αφήσουν τίποτε εις την θέσιν του εδώ εις την Ελλάδα..

Διά νά αντιληφθούν οί ανύποπτοι αναγνώσταί μας μέχρι τίνος σημείου εξικνείται η τόλμη των αναφέρομεν τάς τερατώδεις διαδόσεις πού έθεσαν εις κυκλοφορίαν σήμερον το πρωΐ. Είπανε ότι η Α. Μ. ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος παρητήθη υπέρ του Διαδόχου. Και επειδή κανείς δεν το επίστευε—εις την ιστορίαν δεν υπάρχει παράδειγμα βασιλέως πού νά παρητήθη — διέδοσαν, και η διάδοσις ήτο επίμονος, ότι οί άνθρωποι πού το εδιάβασαν εις τον «Ελ. Τύπον» των Αθηνών της 29ης ήσαν εδώ και ημπορούσε όποιος ήθελε νά τους ερωτήση.

Περιττόν νά προσθέσωμεν ότι κανένας δεν υπεβλήθη εις τον μάταιον αυτόν κόπον, δεδομένου μάλιστα ότι μαζύ μέ την τερατώδη αυτήν διάδοσιν εκυκλοφόρησε και μία άλλη τερατωδεστέρα ακόμη. Ότι οί κ. κ. Γούναρης και Στράτος συνελήφθησαν εις την Κόρινθον, φυγόντες και συναποφέροντες και το Δημόσιον Ταμείον! Έ, είνε λόγια αυτά; Αν οί κ. κ. Στράτος και Γούναρης εδραπέτευον, θά έπαιρναν τίποτε άλλο πολυτιμότερον. Το Δημόσιον Ταμείον πρό πολλού είνε κενόν. Το ξέρει πιά αυτό ο καθ' ένας. Ο Καθής φανερά φανερώτατα, όπως βλέπετε ψέμματα. Ώστε ...

ο Κατανάγκης

ΝΕΑ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Εις την *οφθαλμολογικήν* κλινικήν του μόνου εν Μυτιλήνη ειδικού οφθαλμολόγου

= **ΧΑΡ. ΑΝΑΝΙΑΔΟΥ** =

θεραπεύεται ο **καταρράκτης** εντός δέκα ημερών, τα **τραχώματα** εν βραχυτάτω χρονικώ διαστήματι και εν γένει όλα τα οφθαλμικά νοσήματα. Επίσης γίνονται καταμετρήσεις αστυγματισμού, μυωπία και πρεσβυωπίας.

Οδός Αγ. Συμεών
έναντι καταστημάτων Αδελφών Λαλέλη

Ραπτείον Γυναικείων φορεμάτων εν Καλλονή

Της Δεσποινίδος

Αναστασίας Γ. Καφέδου

Τιμαί συγκαταβατικώτεραι της πρωτευούσης. Αναλαμβάνει κατ' οίκον και την εκμάθησιν Δεσποινίδων. 2—10

ΚΟΝΙΑΚ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ

Διαρ της παρακαταθήκη εις βαρέλια και κιβώτια. Χονδρικώς και λιανικώς

Νασόπουλος — Διακάκης

Μπάς Φανάρ

ΚΟΝΙΑΚ ΝΕΚΤΑΡ

Φέρεται εις γνώσιν των κ. κ. καταναλωτών Κονιάκ, ότι το υπό τον τίτλον «*ΝΕΚΤΑΡ*» των εν Πειραιεί εργοστασίων κ. κ. **Λούλου και Τσότρα** όπερ ανεδείχθη και επιστοποιήθη επισημότατα πλέον ότι είνε το ευγευστότερον και αγνότερον όλων των εν τη νήσω εισαγομένων Ελληνικών κονιάκ, πωλείται εις άπαντα τα καταστήματα αποικιακών της πόλεώς μας.

Γενικός αντιπρόσωπος διά την νήσον ο κ. Νικόλαος Κύπριος.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

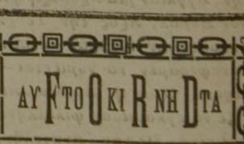

ΒΕΝΖΙΝΑΡΟΤΡΑ FORDSON

Ι. ΚΟΝΤΕΛΗΣ & Σια

Μόνοι γενικοί αντιπρόσωποι εν Μυτιλήνη και Πειραιεί. Άμεσος παράδοσις εις όλην την Ελλάδα, Τούρινγκ, Σεδάν, φορτηγών, ανταλλακτικών εις τιμάς ορισθείσας υπό της εταιρείας

FORD MOTOR COMPANY

ΠΕΤΡΟΛ ΧΑΝ
ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ του ΚΑΡΔΑΣΟΥ LUX, FAMA & ΑΣΤΡΟΝ